

Lillehammer kommune
Postboks 986
2626 LILLEHAMMER

Saksbehandler, innvalgstelefon
Siv Elisabeth Hveberg, 62 55 10 73

Klageavgjørelse - områdereguleringsplan for Nordseter

Det vises til oversendelse av fire klagesaker fra Lillehammer kommune i brev av 23.06.2025 med referanse 2024/10079. Statsforvalteren forente sakene til felles behandling den 25.06.2025. Det beklages at det har tatt lang tid å behandle saken ferdig.

Statsforvalterens vedtak

Statsforvalteren i Innlandet stadfester Lillehammer kommune sitt vedtak i sak 19/2025 om områdereguleringsplan for Nordseter av 27.03.2025.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder gyldigheten av et vedtak om reguleringsplan.

Den 27.03.2025 vedtok Lillehammer kommune områdereguleringsplan for Nordseter som skulle legge til rette for moderat næringsutvikling og fritidsboligutvikling gjennom utbygging av tidligere ubebygde områder, fortetting og transformasjon.¹

Planvedtaket ble påklaget av syv personer, fordelt på fire tema. Klagerne har i korte trekk argumentert slik:

- a. Soneinndeling - Bjørn Mejdell Larsen, Erik Gullerud, Oddveig Aasen Bakken og Knut Birger Bakken, Ståle Bjørneby:

Det vil være svært unaturlig å knytte de påklagede eiendommene til Grøtåshaugen. De har brøytet helårsveg, er tilknyttet kommunalt nett for vann og avløp, og har hatt strøm siden 1960-tallet. Infrastrukturen har gjort at flere har investert i disse eiendommene. Flere bygg er allerede større enn reguleringsplanen nå tillater. Det er romslige tomter som ikke grenser direkte mot noen hensynssoner. Området Grøtåshaugen ligger på den andre siden av elven Nevla, og har i dag ingen mulighet for tilknytning til kommunalt nett for vann og avløp. Arealbegrensningene vil gjøre det vanskelig å bygge en nøktern familiehytte og samtidig ha tilstrekkelig lagringsplass. Subsidiært bes det om at alle eiendommene dette gjelder får en

¹ Saksfremlegget til sluttbehandlingen side 3.

tidsbegrenset mulighet til å søke dispensasjon på lik linje med de som allerede har gjort dette.

b. Saksbehandling. Utvikling i sone D (Grøtåshaugen) – Inger Else Klevstrand:

Jeg har ikke funnet kriteriene for vurderingen som skal gjøres. Hvilke konsekvenser er det som skal vurderes, og i forhold til hvilke lovbestemmelser/natur- og klimahensyn? Hva er følgene av at et tiltak vurderes negativt? I forhold til hva? Hva er kriteriene for godkjenning av tiltak? ROS-analysen burde omfattet risiko og sårbarhet i naturen. I sone D taper natur og miljø på alle fronter, og området vil også tape sin egenart som et skjermet og idyllisk hytteområde, tilpasset særlig de yngste og de eldste med sine bilfrie og fredelige områder. Hva er konsekvensene av at området i praksis er tatt helt ut av planen og skal behandles særskilt? Eneste krav er at evt. utbygging/fortetting skal gjøres etter en samlet plan. Finner ingen krav til denne planen. Det rimer ikke når det fremgår i saken at det er et «politisk ønske» med utbygging på Grøtåshaugen.

c. Saksbehandling. Arealformål på Kausvegen – Olav Sørbu

Administrasjonen har ikke fulgt opp innspill til Nordseterplanen, blant annet at omleggingen av Fjelløypa i Kausvegen og forbi Kausvegen aldri har vært omsøkt, eller varslet til kommune eller naboer som Kaussetra. Kommunen har ikke fulgt opp varslinger og innspill for å få klarlagt hvorvidt Fjelløypa ble lovlig flytta og ny løype anlagt lenger oppe i lia, og i reguleringsplanen er det ikke forsøkt ryddet opp i uklarheter. Disse forholdene har ført til feil i prosessen og innholdet i planen om Kausvegen. Sikkerheten til barn og unge på Kausvegen er ikke konsekvensutredet. Vegformålet på Kausvegen kreves omgjort. Dersom vegen får vegformål og brøytes, vil Kaussetra få en vesentlig ulempe.

d. Saksbehandling – advokat Jesper Holte på vegne av Jon Bjørnstad:

Planen er ugyldig på grunn av saksbehandlingsfeil. Kommunen har forpliktet seg til ikke å foreslå endringer av gjeldende reguleringsplan. Varslingsplikten for omreguleringer ble ikke overholdt. Kommunen kan ikke fravike sin tidligere beslutning i saken. Det er ikke inntrådt endringer etter 07.09.2022 som kan begrunne en annen og ny innstilling til planen for Seterløkka, ut over stadig nye saksbehandlere. I vurderingen av merknader til område UTI/BAA2 var det ikke noen drøftelse av anførselene i merknadene eller realiteten i de endringer kommunen gjennomførte under administrasjonens behandling av plan. Heller ikke er det dokumentert eller påvist endringer i politikernes syn på administrasjonens saksbehandling og planforslag, som administrasjonen hevder. Slike drøftelser er heller ikke gjort i andre dokumenter. Kommunestyret er i saksdokumentene ikke forelagt mine innspill av 26.09.2024. Saksbehandlingen fremstår som ufullstendig og vilkårlig.

Klagene ble behandlet i Lillehammer kommune den 19.06.2025, men de ble ikke tatt til følge. Saken ble deretter sendt til Statsforvalteren for klagebehandling. Etter at saken kom inn har det innkommet ytterligere skriftlige bemerkninger fra Bjørn Mejdell Larsen, Erik Gullerud, Oddveig Aasen Bakken og Knut Birger Bakken og Ståle Bjørneby, og Inger Else Klevstrand tok kontakt på telefon.

Formelle forhold og Statsforvalterens kompetanse

Reguleringsplaner er enkeltvedtak som kan påklages av parter og andre med rettslig klageinteresse. Klagerne eier eiendom i planområdet og anfører at de blir berørt av innholdet i planen. De har da en særlig grunn til å kreve vedtaket overprøvd, og har klagerett, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. Klagerne er fremsatt innen klagefristens utløp.

Statsforvalteren er gitt myndighet til å behandle klager etter plan- og bygningsloven § 1-9. For behandling av slike klager gjelder reglene i forvaltningsloven, så langt ikke annet er bestemt. Statsforvalteren kan overprøve alle sider av saken, men skal legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det *frie skjønn*, jf. forvaltningsloven § 34. Dette innebærer at Statsforvalteren fullt ut kan overprøve saksbehandlingen. Derimot skal vi være tilbakeholdne med å prøve planens innhold. Statsforvalteren kan ikke selv endre reguleringsplanen uten at kommunen er enig eller ved at klagesaken oversendes til Kommunal- og distriktsdepartementet for avgjørelse.²

Statsforvalterens vurdering av saken

Saksbehandlingen

Utredning

Soner

Spørsmålet om differensiering av planbestemmelser, herunder utnyttelse, i soner i planområdet har vært tilstrekkelig utredet. Særlig vises det til at soneinndelingen var beskrevet som en skjønnsmessig vurdering basert på eksisterende bebyggelse, fellestrekk og særtrekk i de forskjellige sonene, og at dette førte til en differensiering av planbestemmelser, se planbeskrivelsen punkt 4.2 og 4.11. Soneinndelingen var gjenstand for høring og offentlig ettersyn med et eget sonekart, og flere tok opp spørsmålet om inndelingen mellom sone A og D. I saksfremlegget til sluttbehandlingen av planen fremgikk korte vurderinger om de forskjellige sonene, samt til dels hvordan arealet var foreslått å kunne utnyttes. Ikke bare var spørsmålet om soneinndelingene utredet, men nødvendig informasjon til å ta stilling til virkningene av soneinndelingen var også fremlagt for kommunestyret. Saken var da tilstrekkelig utredet.

Også spørsmålet om arealutnyttelse på de forskjellige områdene i planen var tilstrekkelig utredet. Plankartet sammenholdt med planbestemmelsene punkt 2.6.3 viste differensieringen i arealutnyttelsen. Dette var gjenstand for høring og offentlig ettersyn. Selv om saksfremlegget ikke beskrev utnyttelsesgraden for eiendommer i sone D, fremgikk dette av planbestemmelsene, jf. punkt 2.6.3. Dokumentene var en del av saken som ble forelagt kommunestyret i forbindelse med sluttbehandlingen av planen. Ikke bare var spørsmålet om soneinndelingene vurdert, men nødvendig informasjon til å ta stilling til virkningene av soneinndelingen var også fremlagt for kommunestyret. Saken var da tilstrekkelig utredet.

Ved en feil ble det bemerkt etter første offentlige ettersyn at Erik Gullerud sitt ønske om at hans eiendom skulle ligge i sone A i stedet for sone D ble etterkommet. Dette ble ikke gjennomført, og feilen fikk ikke betydning for planvedtaket.

Vurderingskriterier

Klagen fra Inger Else Klevstrand på manglende vurderingskriterier forstås slik at hun er usikker på om viktige forhold, som natur- og klima, er tilstrekkelig vurdert i planprosessen. Statsforvalteren finner ikke avgjørende feil i utredningen om disse spørsmålene i planen eller beskrivelsen av disse i plandokumentene. Det vises særlig til at konsekvensutredning som omfattet naturmangfold ble utført og revidert senest 03.03.2025, at områdets naturkvaliteter er beskrevet i planbeskrivelsen punkt 3.1, og at planarbeidet er forankret i FNs bærekraftsmål, se planbeskrivelsen punkt 1.6.3. Kommunen har gjort vurderinger rundt arealformål, og har avsatt areal for eksempel til landbruk, natur og friluftsmål, grønnstruktur og hensynssoner for bevaring naturmiljø, H560, i

² Se rundskriv T-8/86 og Miljøverndepartementets brev av 16. januar 2004, ref. 200302860-3/MT.

planen. Videre vises det for eksempel til at det er vedtatt bestemmelser om fornybar energi i planbestemmelsene punkt 1.19. Hva som er kriteriene for avsetning av de forskjellige arealformålene følger av plan- og bygningsloven § 12-5, mens § 12-6 gir vilkår for hensynssoner i reguleringsplan. Utredningen om klima- og natur var samlet sett tilstrekkelig. En del av spørsmålene i klagen hører hjemme i byggesaksbehandling, og behandles ikke her.

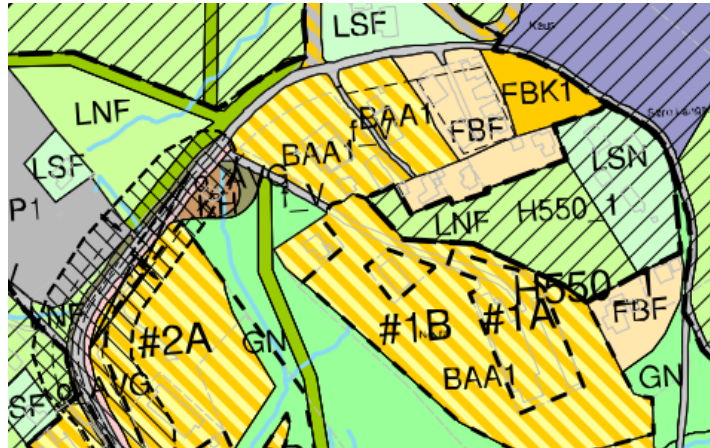
Virkinger for miljøet for sone D

Det ble utført en risiko- og sårbarhets-analyse for sone D, jf. analysen side 5 og siden 18-20. Det ble ikke identifisert relevante farer for naturmangfoldet i sone D, men for eksempel en fare for forurensning. Naturmangfold var også en del av konsekvensutredningen, også for sone D, se punkt 4.2. Siden det ikke er en aktuell plan om fortetting i sone D nå, vil kravet om en felles plan når dette skjer, samt kravet om et planprogram og konsekvensutredning, ivareta hensynet til behovet for utredning ved en fremtidig eventuell planprosess, se planbestemmelse 8.3.6 og konsekvensutredningen punkt 4.1.4 og 4.2.3.

Kausvegen

At Kausvegen ble regulert til adkomstveg til Kausfeltet ble tilstrekkelig utredet, se konsekvensutredningen side 15 og risiko- og sårbarhetsanalysen side 9 og 10. Det ble særlig nevnt i planprogrammet at vegformålet gir mulighet til helårsveg, jf. punkt 4.12. Arealformålet var en del av konsekvensutredningen, jf. punkt 6.2.1, og risiko- og sårbarhetsanalysen, se side 9 og 10. Regulering til vegformål og elektroniske bomber var tiltak for å redusere risikoen for redusert fremkommelighet for utrykningskjøretøy i sone A, se side 10. Vegen var eksisterende og hadde også tidligere vært regulert til vegformål. Den var ikke lenger benyttet til skiløype om vinteren, og det var derfor ingen arealkonflikt siden det heller ikke var en aktuell problemstilling for løypelaget å legge løypa tilbake slik at den ville følge Kausvegen. Vurderingen i konsekvensutredningen punkt 6.2.1 om at planforslaget ikke ville resultere i en ny konflikt med skiløype, var da riktig. Spørsmålet om forholdene på vegen gjør den vanskelig fremkommelig vinterstid, og om den kan og skal brøytes, løses imidlertid privatrettslig. Det var da ingen feil at disse forholdene ikke ble utredet i planprosessen.

Trafikkforhold på Kausvegen ble tilstrekkelig vurdert i risiko- og sårbarhetsanalysen, se side 11. Det ble konkludert med at ferdsel langs Nordsetervegen var risikofylt for myke trafikanter, og i vedtaket ble det lagt inn gang- og sykkelveg. Selv om de trafikale forholdene på Kausvegen ikke nevnes særskilt, legges det til grunn at trafikkfare ble vurdert også her. Det vises særlig til at gang- og sykkelvegen i plankartet stopper før Kaus og til at kommunen under klagebehandlingen ga uttrykk for at trafiksikkerheten ikke ville endres for barn og unge ved stadfesting av arealformål, siden vegen var eksisterende og at det ikke var lagt inn flere hyttetomter langs vegstrekningen i planen.

Figur 1 Utsnitt fra plankartet

Kommunen gjorde heller ingen andre feil med å gi Kausvegen vegformål i planen. Reguleringsplanen gjelder fremtidig arealbruk og er bindende for nye tiltak eller utvidelse av eksisterende tiltak nevnt i plan- og bygningsloven § 1-6, jf. § 12-4 første ledd første punktum.

Kommunestyret var kompetent til å fatte beslutning om dette, jf. § 3-3 andre ledd andre punktum. Saksfremlegget tok opp arealformålet på Kausvegen og at arealformålet innebærer mulighet til helårsveg. I vurderingen ble det lagt vekt på innspill om fremkommelighet for nødetatene under høringen. Argumenter for og imot helårsveg, herunder hensynet til virksomheten på Kaussetra, ble fremsatt under høringen, og merknadene var tilgjengelig for kommunestyret til sluttbehandlingen. Det ble dermed gitt mulighet for medvirkning og kommunestyret ble satt i stand til å vurdere de forskjellige synspunktene.

Planen løser likevel ikke spørsmålet om det er behov for ytterligere tillatelser for å kunne utnytte eiendom i planområdet, om det var lovlig å slutte å bruke Kausvegen som skiløype i 2019, om vegen egner seg til brøyting eller om det er behov for privatrettslige avtaler. Disse spørsmålene er da ikke gjenstand for klagebehandling i denne saken. Heller ikke har det hatt betydning for innholdet i vedtaket om disse forholdene er uavklarte. Klager har vist til forskjellige uttalelser som har kommet fra kommunen muntlig og skriftlig i prosessen. Statsforvalteren forstår ikke disse uttalelsene som motstridende. Snarere gjøres det forsøk på å svare ut forskjellige problemstillinger, så som også spørsmålet om hvorfor skiløypa ble flyttet fra Kausvegen i sin tid og om dette var lovlig. Dette spørsmålet er som nevnt imidlertid ikke en del av saken som er til behandling hos Statsforvalteren.

Annen saksbehandling

Fagstad setereiendom

Ingen feil i prosessen om arealformål på gnr. 42 bnr. 1, Fagstad setereiendom, virket inn på planens innhold. Uttalelser eller forslag underveis i prosessen kan ikke binde kommunestyret i plansaker, ei heller arealformålet i tidligere arealplan. Selv om Fagstad setereiendom var foreslått som byggeområde da planforslaget ble lagt ut til høring og offentlig ettersyn første gang, og utbyggingsområdet på eiendommen var begrenset i forslaget som ble sendt til neste høring, var det noe plan- og miljøutvalget i kommunen hadde kompetanse til. Særlig vises det til at kommunestyret ga myndighet til utvalget i planprogrammet den 25.03.2021 i punkt 5.1.3, og at det i dette dokumentet også ble besluttet at det skulle gjennomføres en kartlegging av alle setrene og at planarbeidet skulle sikre at setrene også for fremtiden skulle gi sitt særpreg til Nordseter, se punkt 4.8.

Grunneier ble gitt tilstrekkelige muligheter til medvirkning. Allerede i 2022 var det tanker om muligheten for å tilbakeføre deler av eiendommen til formålet landbruk, friluftsliv og natur fra fritidsbebyggelse for å «synliggjøre ønsket om å bevare seterpreg på Nordseter, og bevare seter korridoren igjennom Nordseter,» se presentasjon av Byplansjefen til plan- og miljøutvalget den 18.08.2022. Det var ingen saksbehandlingsfeil at grunneier ikke var varslet om behandlingen eller at han ikke ble gitt mulighet til å uttale seg før møtet, fordi det ikke er noe krav om medvirkning av berørte i slike møter. Kommunen oppfylte de lovpålagte kravene til medvirkning gjennom høring og offentlig ettersyn, jf. plan- og bygningsloven § 12-10. Bjørstad innga merknader til arealformålet på eiendommen ved andre gangs høring og offentlig ettersyn. Merknadene ble kommentert av kommunen og både merknad og kommentar ble gjort tilgjengelig for kommunestyret ved sluttbehandlingen. I saksfremlegget til sluttbehandlingen ble håndteringen av seterlandskapet i planforslaget begrunnet. Kommunestyret hadde da tilgang til en begrunnelse, innspillene og en henvisning til hvor særlige hensyn var tatt til seterlandskapet.

Statsforvalteren kan etter dette ikke se at det knytter seg formelle feil til saksbehandlingen.

Planens innhold

Statsforvalteren vil generelt bemerke at det er kommunestyret som er gitt kompetanse til å være plan- og reguleringsmyndighet i den enkelte kommune, jf. plan- og bygningsloven § 3-3. Kommunen må ut fra en helhetsvurdering og i samråd med de berørte fagmyndigheter avgjøre hvilke arealer som skal reguleres, og til hvilke formål. Det er kommunestyret som skal vurdere de ulike interesser og behov opp mot hverandre, og foreta de avveininger som er nødvendig for å oppnå de ønskede resultater. Ved klagebehandlingen skal Statsforvalteren først og fremst påse at kommunens vurderinger bygger på planfaglig relevante hensyn, og at det ikke knytter seg noen urimelighet eller vilkårlighet til de avveiningene som er gjort. Kommunens «frie» reguleringsskjønn, skal Statsforvalteren være tilbakeholden med å overprøve, jf. forvaltningsloven § 34.

Soneinndeling

Inndelingen mellom sone A og D var rimelig. Det er kommunestyret som har kompetansen til å bestemme om det skulle tas forskjellige hensyn på forskjellige områder i planen. Skillet mellom disse sonene A og D ble satt mellom et område med hensynssone kulturlandskap H550_1 og en regulert fritidsbebyggelse vest for dette som ble avsatt til hensynssone kulturmiljø, se Figur 2 og 3 under. Klagerne Gullerud, Mejdell, Bakken og Bjørneby har eiendom som ligger i sone D, men disse eiendommene er også i hensynssone *H550_2 Hensynssone for krigsminner*, hvor det må undersøkes om krigsminner blir berørt når det søkes om tiltak, jf. Figur 3 under, planbestemmelsene punkt 8.3.3. d) og e) og planbeskrivelsen punkt 4.10.5. Ulike hensyn ble derfor tatt i reguleringsplanen til fremtidig utvikling av disse områdene. Å ta hensyn til kulturlandskap og kulturmiljø i vurderingen av en soneinndeling var ikke bare forsvarlig, men viktig. Sonene er likevel bare en grovinndeling. Det ble gjort vurderinger for differensiering av arealformål og utnyttelse også innenfor sonene, se plankartet i Figur 1.

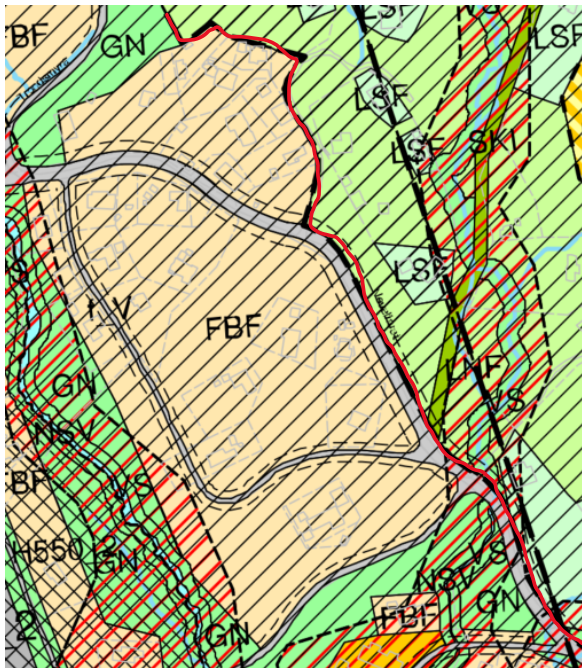
Utgangspunktet for vurderingen av arealutnyttelsen i den nye planen var en videreføring av tillatt arealutnyttelse i de tidligere reguleringsplanene, som ble opphevet ved vedtakelsen av den nye planen. For spørsmålet i denne saken var det reguleringsplanen for området Nordseter i Lillehammer kommune og reguleringsplan for hytteområde 6 i Fåberg Østfjell, Grøtåshaugen. I begge planene var det tillatt med maksimalt 90 m² bebygd areal, se § 2 i begge planene. Klagernes eiendommer er i sone D i den nye planen. De er avsatt til *frittliggende fritidsbolig*, og har da en maksimal utnyttelse på 90 m² bebygd areal, jf. planbestemmelse 2.6.3 d). Eiendommene i sone A som er avsatt til samme formål har en maksimal utnyttelse på 150 m², hvorav 120 m² på selve

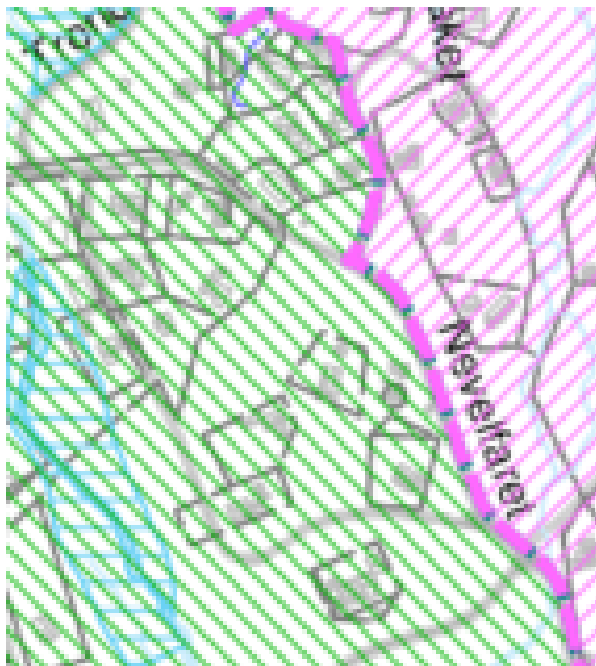
fritidsboligen, jf. planbestemmelse 2.6.3 a). Disse eiendommene ligger imidlertid sentralt langs Nordsetervegen utenfor hensynssonene, og ikke i nærheten av klagerne eiendommer.

På østsiden av Nevelfaret i sone A er noe areal avsatt til *landbruk, natur, friluftsliv med spredt fritidsbebyggelse*. Disse eiendommene har også en maksimal utnyttelse på 90 m² bebygd areal, jf. planbestemmelse 4.2 b). Maksimal utnyttelse av eiendommene vil dermed være likt. Planen gir store likheter i mulighetene for utnytting på begge sider av Nevelfaret, uavhengig av soneinndeling, for areal avsatt til fritidsbebyggelse. Hovedtyngden av arealet øst for Nevelfaret i sone A er likevel avsatt til *landbruk, natur og friluftsliv*, hvor arealformålet forbyr tiltak til fritidsbebyggelse. Der er det en grense for størrelsen på seterhus, sel og skogsvære med 90 m². Klagerne kan etter dette ikke høres med at 90 m² ikke strekker til i forhold til behovet for en fritidseiendom for en familie eller at det er en urimelig forskjellsbehandling mellom sonene A og D.

Selv om kommunen tidligere valgte å åpne opp for større bygningsmasse på Nordseter enn de gamle reguleringsplanene tillot gjennom dispensasjonsbehandling i kommuneplanens arealdel, er det ikke urimelig å stramme inn i en nyere plan, selv om det i realiteten betyr at man ikke vil få en homogen bygningsmasse og utnyttelse av eiendommene. Det er da andre forhold enn tilgjengelig infrastruktur som har vært avgjørende i graden av utnyttelse som skal tillates i de enkelte områdene.

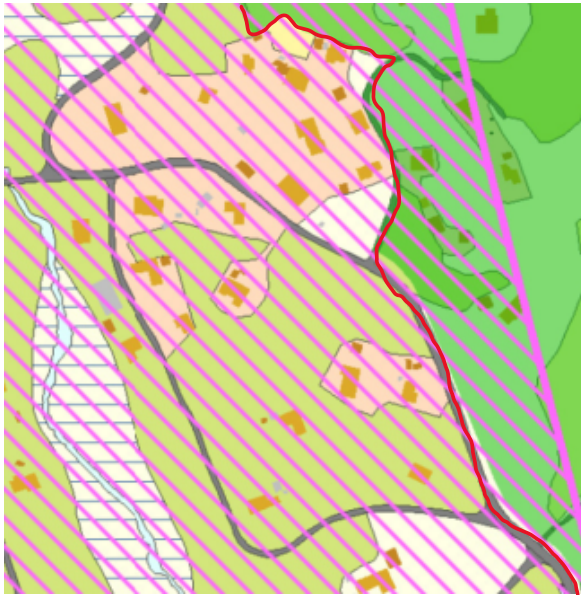

Figur 2 Utsnitt fra plankartet med rød strek i sones skillet.³

Figur 3 Utsnitt fra sonekart (sone D til venstre, A til høyre).

³ Den røde streken er tilføyd av Statsforvalteren for illustrasjon av skillet mellom sone D til venstre og A til høyre.

Figur 4 Utsnitt fra kart for hensynssone kulturlandskap og kulturmiljø (sone H550_1 vises i klar grønn farge, mens sone H550_2 vises med lilla striper).⁴

Vegformål på Kausvegen

Det var ikke urimelig eller vilkårlig at Kausvegen ble avsatt til vegformål. Særlig vises det til at vegen var eksisterende, at den er adkomstveg til et område med frittliggende fritidsbebyggelse, og at arealformålet gir en mulighet til å tilrettelegge for adkomst for utrykningskjøretøy også vinterstid.

Arealformål på Fagstad setereiendom

Det var heller ikke urimelig eller vilkårlig at arealet avsatt til bebyggelse på gnr. 42 bnr. 1 i en tidligere plan ble redusert i løpet av prosessen. Å bevare setermiljøet på deler av Nordseter var en sentral del av formålet med planen. Selv om dette ønsket gikk på bekostning av utbyggingsmuligheter på en eiendom, er det ikke urimelig. Kommunestyret pliktet å vurdere hva som er den beste arealbruken for tiden fremover, og vurderte hensynet til seterlandskapet høyt. Det var da heller ikke urimelig å endre areal avsatt til bebyggelse i tidligere planer til arealformålet landbruk, natur og friluftsliv.

Oppsummering

Statsforvalteren har ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å anbefale endringer i reguleringsplanen på grunnlag av klagen. Det er ikke funnet saksbehandlingsfeil som kan ha hatt innvirkning på vedtaket, og kommunens skjønnsutøvelse og interesseavveining fremstår saklig og ikke vilkårlig.

Statsforvalterens vedtak:

Statsforvalteren i Innlandet stadfester Lillehammer kommune sitt vedtak i sak 19/2025 om områderegeringsplan for Nordseter av 27.03.2025.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 og plan- og bygningsloven § 1-9. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Vi gjør oppmerksom på partenes rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter, jf. forvaltningsloven §§ 18 og 19.

⁴ Den røde streken er tilføyd av Statsforvalteren for illustrasjon av skillet mellom sone D til venstre og A til høyre.

Med hilsen

Jo-Bjørner Haugen (e.f.)
avdelingsdirektør

Siv Elisabeth Hveberg
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Mottakerliste:

Lillehammer kommune	Postboks 986	2626	LILLEHAMMER
Erik Gullerud	Folke Bernadottes Vei 4	0862	Oslo
Ståle Bjørneby	Hesteskoen 18	2319	Hamar
Bjørn Mejdell Larsen	Skjetnemarkvegen 15 C	7081	Sjetnemarka
Knut Birger Bakken	Gjørtlervegen 21	2618	Lillehammer
Oddveig Ø Aasen Bakken	Gjørtlervegen 21	2618	Lillehammer
Olav Sørbu	Kløverenga 16	2611	Lillehammer
Inger Else Klevstrand	Eiksveien 44	1359	Eiksmarka